

Í svenska skergarðinum við Johonnu

Þetta er manningin á Johonnu á ferðinni til Svøríks:

Teir, sum sita afturi á hekkuni eru f.v.: Petur Jacobsen, Jóan Petur Kjærbo, 1. meistari, John Poulsen og Mikkjal Djurhuus. Teir sum standa eru aftast f.v.: John Petersen, skipari, Marius Kjærbo, Helgi Christiansen, Herálvur Bárá, 2. meistari. Fyrir í miðraðnum eru f.v. Magnus Hansen, 2. styrimaður, Torleif Augustinussen, Bunyan Midjord og Magnus Jacobsen. Fremsta rað f.v.: Jákup Mohr, Edmund Djurhuus, Jógván (John) Absalonsen, 1. styrimaður, Niels við Gjógvárð, Kókkur Niclas Thomassen, Josvein Djurhuus og Adrian Johannesen. Mynd: Rövgi Johansen.

FERDAFRÁSÖGN EFTIR MAGNUS HANSEN

Á sumri 1995 varð skipað fyrri eini stevnu í Føroyum, og henda stevnan varð nevnd "Vinden drar".

"Vinden drar" er ein norðurlandskur felagskapur, sum hevur til endamáls at menna sigling við træbátum, sum serliga hava verið nýttir til vinnuligt endamál. Stevnan var á fyrsta sinni hildin á Ålandi í 1985 og hevur síðan tá verið hildin ymsastaðni kring um í Norðurlondum. Navnið "Vinden drar" kemur frá eini álandskari fólkaútsýningu.

Sum sagt varð stevnan hildin í Føroyum á sumri 1995 fyrst nakrar dagar á Selatrað og síðani tveir dagar í Vági.

Í Vági vórðu gestirnir sum vera man væl móttiknir og her var mangt og hvat, sum hugtók teir. Teir sluppu at royna grindabátarnar, útfærðir vórðu gjørðar við gestunum, og teir vórðu ógvuliga hugtiknir av okkara

náttúru og tí hjartaliga blóðskapi, teimum varð syndur her.

Teir norðurlandsku gestirnir fóru aftur úr Vági við lyfti um, at á sumri 1996 skuldi Grindabátafelagið í Vági verða boðið við til "Vinden drar", sum skuldi vera í Svøríki.

So fyrst í tí nýggja árinum fekk Grindabátafelagið innbjóðingina til at vera við í "Vinden drar" 1996 á Græse - góðar hundrað kilometrar norðan fyri Stockholm.

Kallað varð saman til fundar, og ein nevnd varð sett at taka sær av fyrireikningunum. Í henni vóru: Bunyan Midjord, Magnus á Báraldabakka og Jákup Mohr.

Nógvar fyrireikingar vórðu gjørðar til ferðina. Avgjört varð, at Gjógvárabáturin og Sildberin skuldu vera við, og teir máttu hampast til ferðina. Hvat skuldi tað verið annað enn náttúrligt, at ferð varð við Johonnu eina slíka ferð. Og Johanna var ikki umbiðin hesa ferðina.

Vit leggja frá landi

So nærkaðist tíðin til Leygardagin fyrri fráferðina vóru vit og riggaðu Johonnu til. Stórseglið hevði verið til umvælingar og varð nú sligið undir aftur gaffilin. Vaskað varð í koyggjunum, í bonkum og skápum. Roynt varð at gera alt til lítar, tí her skuldu vit búleikast í meir enn trýggjar vikur. Tveir stórir fiskakassar vórðu settir á dekkið, har vit skuldu goyma proviantin á ferðini. Eisini var ein gomul frystiboks hjá Bunyan sett á dekkið, so vit eisini kundu hava eitt sindur av frystum mati við. Haraftrat høvdu vit lakalst við grind og saltkjøti.

Tann 22. juni klokkan 10.30 lögdu vit frá landi. Manningin var henda: John Petersen, skipari, Jógván Absalonsen, 1. styrimaður, Magnus Hansen 2. styrimaður Jóan Petur Kjærbo 1. meistari, Herálvur Bárá 2. meistari og Niels við Gjógvárð kókkur. Bunyan Midjord, Mikkjal Djurhuus, Torleif Augustinussen,

Helgi Kristiansen, Magnus Jacobsen, Petur Jacobsen, Marius Kjærbo, Josvein Djurhuus, John Poulsen, Niclas Thomassen, Jákup Mohr, Edmund Djurhuus, yngri og Adrian Johannesen úr Fuglafirði. Ólavur Absalonsen kom umborð í Keypmannahavn beinleiðis úr Grønlandi, og hann fór eisini av aftur í Keypmannahavn og kom heim við flogfari.

Á kajuni í Vági var nógvi fólk, tá ið vit settu segl. Onkur helt fyrri, at tað var sum á Jóansøku, men tað var kanska tikið ov rívan til. Hann hevði sagt frá blíðum byrði - einum frískum loti av útnyrðingi og sum seinnapartin skuldi lækka niður í vestan.

Sum sagt lögdu vit frá landi um hálvgun elfliva tíðina, og ein langur hali av bilum fylgdi okkum líka út í Klivarnar.

Av Grønunum settu vit kós beint í Hólið. Útvarpið ringdi og vildi práta við onkran umborð. Bunyan tosaði við teir og segði frá,

hvørjar ætlanir vit høvdu.

Johanna sigldi góðar 8 mil í miðal, og tað var góð ferð. Veðrið var av tí allarbesta. Kl 17.45 seinnapartin máttu vit broyta kós, tí vit komu á kósina hjá einum seismikkiskipi, sum kaannaði føroyska landgrunnin.

Skjótasta ferðin

Tað tók okkum eitt samdøgur at sigla í Hólið, 58 tímar áráka Lindesnes, 75 tímar tvørts av Skagen Fyr. 94 tímar frá tí vit lögdu frá kai í Vági lögdu vit at í fríhavni í Keypmannahavn. Hetta er skjótasta ferð, Johanna hevur gjørt til Keypmannahavnar. Nógvi var tosað um ta ferðina, hon gjørdi við veteranunum á sinni, men tá tók teimum 94 tímar at koma til Gilleleje.

Tórsgarðin 27. juni fingi vit Gjógvárabátin og Sildberan á dekkið og so varð lagt frá landi. Vit høvdu eisini triðekkin Rituna hjá Peturi hjá Solgerð á dekknum. Hann høvdi vit havt við líka á úr Føroyum.

Í Eystursjónum var eisini

av finasta veðri, men ikki serliga heitt. Vit høvdu roknað við, at tá ið vit komu í danskan sjógv, tá fór at verða so heitt, at búkar og lør fóru at brúnkast, men verri enn so. Kanska lógu tey ullintu undirklæðini enn í beinkinum, men ullintari troyggju og kovboysbuksum vóru allir í.

Vit vóru byttir upp í trýggjar vaktir. Vit høvdu vakt í 4 tímar og frí í 8 tímar. Á frívaktni var ikki nógvi at gera. Summir svóvu og aðrir spældu kort og upp-aftur aðrir tosaðu um verðinstrupulleikarnar: Garnasótt, ridluskriða, vetrarfríðing, seyðamedisin og brundar. Tað vóru ikki færri enn fyra seyðamenn við á ferðini og eins nógviir haga-styrslimir.

Nógvar góðar frá lokalum skemtarum vóru eisini á skránni. Meðan summir høvdu hug at draga lúkurnar fyrri, so vaknaðu aðrir við, drógu lúkurnar frá og vildu fáa alt við. Fótbóltur var eisini á skránni, og tað kvøldið VB spældi móti GÍ